



Můj otec (první v podřepu zprava) a jeho kolegové profesori na začátku jeho učitelské kariéry.

Je zbytečné plánovat obálku, i když máte ve svém okolí někoho, kdo je graficky nadaný, nebo přikládat „autorovo foto“: o to se postará nakladatel a určitě to není to, co ovlivní jeho rozhodnutí. (Já to však udělal a stalo se něco, co se nikdy neděje: můj nakladatel si nejenže ponechal můj text, ale i skvělou obálku mé přítelkyně Dominique „Mimi“ Ventury a fotku pořízenou mým ex-kolegou Gaëllem: v prvním vydání *Mrazu*.)

Uvědomte si jednu věc: nakladatelé neustále hledají nové talenty, proto čtou rukopisy (každopádně si přečtou pár stránek na začátku, pár uprostřed a na konci, námět nebo shrnutí a vědí hned, které texty si zaslouží delší čtení). Jak jsem říkal, *Mráz*, můj první román, byl odeslán poštou pěti nejznámějším nakladatelstvím dokonce i bez životopisu. Čtyři okamžitě projevily zájem. Páté, které se ozvalo o pár týdnů později, mi vysvětlilo, že došlo k chybě v systému jejich oddělení rukopisů!